

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 10/2025
02.10.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Владислава Милићевић, одређена Годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., одлучујући о приговору ради убрзања поступка, након спроведеног испитног поступка, дана 02.10.2025.године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА из ... за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев2 266/24.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, поднео Врховном суду 28.08.2025. године, поднесак насловљен као „приговор ради убрзања поступка“ у предмету Врховног суда Рев2 266/24, у ком је навео да је 11.05.2023. године изјавио ревизију против дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 229/19 од 17.05.2019. године става првог изреке којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Београду П1 249/14 од 12.09.2017. године у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца-овде предлагача за исплату накнаде на име трошкова превоза за долазак и одлазак са рада. Предложио је да Врховни суд донесе одлуку којом ће утврдити да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом Смедереву П1 58/20 (раније П1 112/11), услед очигледне омашке наведено П1 35/25 (стари број П1 112/11) и наложи том суду убрзање поступка, као и да му накнади трошкове поступка.

Одлучујући о приговору, на основу чланова 7. 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23), Врховни суд је оценио да је дозвољен иако се предлогом тражи утврђење повреде права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Смедереву (део који није правноснажно окончан) уместо пред Врховним судом пред којим се води поступак по ревизији предлагача, али да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка, укључујући и увид у електронски извештај писарнице Врховног суда, утврђено је да је предлагач у својству тужиоца поднео Основном суду у Смедереву иницијални акт – тужбу дана 08.04.2014. године ради исплате, да је тај суд као првостепени донео пресуду П1 58/20 од 08.02.2021. године, исправљену решењем истог суда под истим бројем од 08.10.2021. године, којом је одлучио о преосталом непресуђеном делу тужбеног захтева (трошкови превоза за

долазак на посао и одлазак са посла, за период од децембра 2010. године до децембра 2011. године) усвајањем истог, да је поступајући по жалби тужене Републике Србије Апелациони суд у Београду донео пресуду Гж1 2873/22 од 08.12.2022. године којом је преиначио првостепену пресуду тако што је одбио као неоснован тужбени захтев у том делу, да је по ревизији предлагача изјављеној 11.05.2023. године предмет Апелационог суда у Београду Гж1 2873/22, са предметом Основног суда у Смедереву П1 58/20, достављен Врховном суду дана 26.01.2024. године, да је дана 29.01.2024. године предат саветнику у припремном одељењу, а након тога дана 19.08.2024. године предат судији известиоцу у рад.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист СЦГ“-Међународни уговори бр. 9/03, 5/05 и 7/07, „Службени гласник РС“-Међународни уговори бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог органа, природа или врста предмета суђења или истраге, начина предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим и поштовање редоследа решавања предмета и законски разлози за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада, чиме се обезбеђује правна сигурност странака.

Оптимално време потребно за окончање поступка је релативна категорија која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Имајући у виду наведене законске одредбе, у контексту утврђених чињеница, Врховни суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету овог суда Рев2 266/24. Време трајања поступка у целини је битно мерило за примену стандарда права на суђење у разумном року. Европски суд за људска права је кроз своју праксу оквирно утврдио време трајања поступка у различитим инстанцама изражавајући мишљење да је у границама разумног рока другостепени поступак који траје до 5 година.

У конкретном случају, иницијални акт је поднет 08.04.2014. године године. Ради се о новчаном потраживању. Предмет Апелационог суда у Београду Гж1 2872/22, са предметом Основног суда у Смедереву П1 58/20, је по ревизији предлагача изјављеној 27.12.2023. године на другостепену одлуку Гж1 2873/22 од 08.12.2022. године достављен Врховном суду дана 26.03.2024. године.

Врховни суд налази да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, иако се ради о новчаном потраживању, с обзиром на то да је поступак правноснажно окончан пред нижестепеним судовима у границама разумног рока имајући у виду да је о реч о непресуђеном делу тужбеног захтева о коме је одлучено у поновљеном поступку пресудом Основног суда у Смедереву П1 58/20 од 08.02.2021. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2873/22 од 08.12.2022. године што је без сумње било у оквиру рока од 5 година.

Право предлагача није повређено ни у поступку пред Врховним судом, без обзира што је од дана достављања предмета овом суду 26.01.2024. године по ревизији предлагача изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2873/22 од 08.12.2022. године до подношења приговора за убрзање поступка 28.08.2025. године прошло девет месеци имајући у виду све околности конкретног случаја (сложеност предмета и друге околности које могу утицати или су утицале на дужину трајања поступка по ванредном правном леку. Поред тога, одлука у предмету Врховног суда Рев2 266/24 донета је 10.09.2025. године, израђена је и у фази је отправаљања из суда, па нема разлога за налагање процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, што представља још један разлог за одлуку о неоснованости приговора предлагача.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку у вези одредаба чланова 28. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку имајући у виду да предлагач није успео у спору.

С у д и ј а
Владислава Милићевић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду, у року од 8 дана
од дана пријема решења.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**